

Publicerad 2010-06-28 05:24 av Nightngale

- <http://www.imdb.com/title/tt1179258/>

Chéri

Plats: på golvet i min lägenhet
bredvid Eksjös Biograf i gamla stan

det är inte att som skrämmar mig
det är omfattningen av ditt välmående
jag försöker skydda mig inför
ditt raseri och vansinne

du slår och piskar med samma glöd
din styrka är inte kraften du har i dina armar
det är mjukheten med vilken du ger
när du söker finna ditt eget lugn

och jag har visat dig en väg att gå
men jag är lika vansinnigt motsträvig
tills du säger "kom" och jag närmar mig
och vi faller samman på golvet

det var en feber som drev oss
"Jungfruleken" av Jean Genét
jag tror vi alla rasade samman
där på scenen i dialogen mellan
Solange & Claire även Madame
örfilarna som ven genom luften

efter spelningarna med 42gradig feber
och sinnesförvirring ligger jag dimmig
på golvet i ditt rum bredvid Grotowski
har jag kollapsat oförmögen att släpa mig hem
och min svada har tystnat nu är jag mållös
när du lägger kalla handdukar på min panna

och det tog lång tid att släppa rollerna
jag minns ännu alla som grät på golvet
i mitt kök och aldrig har jag sett en pjäs
med sådan kraft och självklarhet utspela sig

långt utanför en vindsbyggare och en tekopp

men jag tänker ännu på de blåmärken
ni gav varandra och vad jag borde gjort
eller vad det var ni aldrig vågade säga
eller fråga somom jag kunde lindrat - frustrationen

Plats: mellan min ytterdörr

Du tappar fullständigt talförmågan
när jag öppnar och du vill säga något
vettigt men det går inte så du stammar
något väldigt omskakad och sen går du
och jag stänger dörren och du är tillbaks
efter några sekunder och försöker igen
så jag inte skall tro att du är helt virrig säger du
och det går nästan inte alls att få fram något
så du drar fram ett visitkort av bara farten
och jag ler mest men lyssnar och säger "ja"
"jag kommer gärna över på en tackmiddag"
och sen går du igen och jag väntar
på att du skall komma tillbaka
för du har så svårt att kontrollera dig
och du bor ju lite för nära numera
men du lyckas en stund och sen börjar
alltihopa... varningsflaggor, soppa & drama i kubik

Plats: hotellrum konserthuset

vägen dit är lång över vinteris
din fjuttiga väskas hjul slirar i slasken
somom ladylike var en dygd för dig

sängen är mjuk, men inte för mjuk
den stödjer där vi behöver omformas
till något mer sammanslaget otydligt

ditt ansikte mjuknar, när kinderna
vidgar ut sig, smälter samman

i dina ögon, klingar ännu ditt skratt

Plats: massagebänk

du sträcker ut dig behagfull
i ivrig medvetenhet om
precis hur du rör dig inför mig

när jag förhöjer din rodnad
med mina händers känslighet
och du inte behöver be mig

Plats: i närheten av ett träd

barken flimrar förbi i hastigheten
det sticker mot låren som strävar
efter tillräcklig plats att mötas

andetagen ännu med en hets
följer vi vägen snart är blicken
bara någon sekund inom räckhåll

Plats: i Ateljén

du för envisa röda penslar mot canvassen
solkatter genom dina dreadlocks gnistrar
fräknar skrattar när du sliter dig

skuggorna när vi rör oss mot väggarna
glädjen i att följa dina uppgivna försök
att ständaktigt måla av mig naken

när du hela tiden rodnar tappar talförmågan
finner att du plötsligt har gått ifrån ditt staffli
igen för att korrigera något och du fastnar

Plats: efter bastun

sprudlande mjukare och nysjungen varm
bjällror i håret kvittrande flöjtspelerska
är du ännu överraskad över våra toner

när dina handflator söker gripa mina
lutar jag mig mot din inoljade rygg
förvånat fnittrar du stönande in i kudden

Plats: bilresan genom din hall ner i din säng

febrila kläder kastar sig ur vägen
röken ur din mun vrider mig maniskt
är jag din erövring för en natt

sliter du i mig tvingar fram befrielse
rasar genom din kropp med sådan lätthet
följer inte morgondagens avsked

Plats: i ett litet rum

din iskalla tunga förvånar dig mer
än igenimmade fönster och skratt
som studsar mot väggarna

precis som sängen rör sig
är du nyväckt in i lusten - att beröras
leta andetag tillsammans

och mitt i all din osäkra tvärsäkerhet
kallar du dig blyg och jag skrattar
aldrig åt din sårbarhet när du berättar

Plats: barfotagräs & underbar himmel

kastanjeår & fräknar i din förvirring
mjuknar dina läppar långsamt
där din tunga är vass och fräser

gnistor i min hjärnbalk som faller samman

inför dina andetag som spränger söndrar
i implosioner rubbar du alltid min balans
somm du var den som var oskyldig till att
himmeln faller och marken gungar, gungar...

och än i dag får orden ge vika inför oss
är allt så uppenbart när du äntligen
låter dig berätta om hur du faktiskt känner
och jag undrar om det är dig jag väntar på

jag känner din oerhörda sårbarhet
din styrka, din flykt, något om dina visioner
och det är så lätt att höra din röst igen
se hur katterna klättrar in genom balkongen

Plats: din röst & ditt skratt - närsomhelst

som något skört närmar du dig först
en bedjande, trevande fråga
närheten mellan oss och vår längtan
modet inom dig din berättelse

alla spår i snön och bröd som jäser
kontrollbehovet och sårbarheten
jag berättade aldrig tillräckligt
om lättnaden och lyckan - med dig

och jag gråter än idag
för din bortvända rygg
min vän

Plats: SL Tåg

jag hör din röst och hur du stormar ord
där dina väninnor aldrig hinner med att svara
när dina ögon blixtrar mörkt, mörkt djupa
är jag ohjälpligt fångad alltför länge

fastnar jag i tanken på att... du är ju så ung

långt senare, när jag förstummad är på väg att gå av
lägger du märke till mig för första och sista gången
ditt utrop av hänförelse när du ser mina ögon
hur ordstormen fortgår nästintill oavbruten
fast du ändå tvärnitat "Oj!! Titta!! Såg ni hans ögon!!?"

allt du är - en armlängd ifrån mig - förföljer mig tills jag dör

Plats: i ett dubbelsäte på en Buss på väg mot småländsk Jul

mjukheten över hela dig och din gråa tröja
som fårullsskinn framför brasan
tindrar dina kinder adventsstjärnor
mot vinternattens frostiga fönster

din hänförda röst berättar om passionen
den trasiga prästen och kvinnorna
i "Gösta Berlings Saga" din iver att läsa
varje ny sida som ett oöppnat brev

skriver jag den dikt du aldrig får
när du sovande lutar dig mot min axel
och dina läppar bränner fast varje ord
som jag försiktigt fäster mot pappret

varje vers gestaltas av ögonblicket
när jag följer rytmen i dina andetag
och boken sakta faller ur dina händer
lägger jag den försiktigt att vila i ditt knä

Plats: Södertälje Hamn Station i väntan -Taxi

det kanske är din röst när du frågar men
ditt midjelånga röda hår eller leende ögon
allt det gröna som nej din kontur färgexplosion
när jag reser mig dina bröst under kappan
och det är väldigt klart, uppenbart, att vi kan

delar en taxi, pratar vi konstant hela vägen, hem
till dig, så minns jag att du skrattade, en kopp te
å den första natten är för kort men ändå gå
igenom x å bekanta, Bob Hansson
det var bra länge sen och listan blir lång
och de, han, hon, henne känner jag också!
lilla, lilla världen i en mindre, mindre ask
men du när tar vi av oss mer försvar
än såhär nära kan vi kyssa varandra igen
ser jag för mycket av dig och en dag
tar dansen slut - tvärs över djurgården

Plats: Båt

träbänkarna där vi sitter inuti vågsvället
som skvalpar utom fönstret lyser fullmånen
lågt över hemfärden mot stockholmskajen

där dina ögon rodnar och vi är finstämda
återhållna instrument vilar vi i tystnaden
dina andetag som bjuder varsamt intill

ditt mod som du kramar och sedan går
snabbare än blixten från klar himmel
slår du mig - med häpnad varje gång

Plats: När jag ser dig & var som helst

du är
mössan över ditt vackra hår när du springer i snön
kluven ved och långkalsonger
en vintergryning i ladan
all humor som bubblar genom dig
du är sorgen och tydligheten i ditt ansikte
när du blir arg och inget är i vägen för din styrka
du är vemodet och saknaden
alla kvinnor och män du någonsin älskat
du är den självklara glädjen när vi träffas - varje gång
du drabbar mig som en sjukdom

jag har inget försvar och jag
tänker på alla gånger vi varit närmare
varandra än nu
när du bett mig att inte se på dig när du jobbar på golvet
när du berättat om din sårbarhet
med din hand i min
när du säger "hon är inte här..."
"jag är här..."
och hur du kan få mig att
sjunga med en röst jag inte visste att jag
du är bastubad, du är minnen
"Vad har du gjort med honom?"
"Ingenting."
du är hallgolv och kramar
hur jag efter en evighet sliter mig loss
ur din famn och snubblar nerför trappen
ut på gatan och hur Paradisfågeln frågar
"Är du ok?" är hon tokig! jag går nästan
ut i gatan bilarna tutar... och jag måste sätta mig
på stentrappen för att
du för en evighet sen frågade
"Varför andas du inte?"
du är avsked
du är Tango och Paris du är Rembrandt
du är Frösnapper och Oliver, Glass & Rödvin
cyklar, svett, dans, sång, massage, matlagning,
i köket, träbord och högburet huvud överallt
saknaden, varje sommar, och skratt
lyckan och lättheten i mina andetag
sinnligheten i varje rörelse du gör
helheten i sången, du är levande
skådespelerskan och den fysiska teatern
den som klipper mitt hår intill Köpenhamns broar
är du liv, lust och längtan
du är själ och kropp i förening
du är naken direkt ur duschen in i ditt rum
och du ger mig aldrig en chans att värja mig
om jag ändå hade anlag för att svimma
så kunde du fånga mig
du är barfotasteg oavsett underlag
"invertebrat" när jag kommer hem

och du är i mitt kök och du vet
och du ber nästan om ursäkt
för allt du öser över mig
när allt du säger - betyder något
och jag blir aldrig frisk

och nu väntar du barn
som alla andra det senaste året

och allt jag kan göra
är att skratta

åt allt som är så omöjligt
och hur jag älskar dig

Plats: Poeter.se - varje gång vi nästan har mötts
och då jag har skrivit tusentals ord till dig genom åren

- Det är svårt att vara tyst.

"Det är svårt att finna tiden till att skriva."

- Det är svårt att inte kunna nå dig.

"Det är svårt att inte ens kunna bli nådd."

Idag har vi för länge sen slutat skriva till varandra.
Min önskan var alltid en fråga efter din ärlighet.
Och senare - varför den försvann.

Plats: solsken över trägolvet i vardagsrummet & din musik

dina behov, min närhet, vår uppriktighet
mängder av tårar - tydligast står allt skrivet
i ditt levande ansikte när du äntligen
beslutar dig, tar för dig, av din åtrå
av din längtan och kraft, av min tillgänglighet,
kan du inte få nog och återkommer

använder mig som du vill och går sen igen
och jag vet att du minns allt än i dag

Plats: Rethymnon Kreta

skrattet som seglar ner från himlen
från änglarna föranleder din utmaning
att vi tar brandstegen upp i luften
hoppas över till rösterna på balkongen

där skratten bara ökar i styrka
och där är dragkedjan mellan dina bröst
din sammetsklänning huddraperad
Lapis lazuli och dina ögon släpper in mig

Afrodite! jag har aldrig varit så ung
som när min solbränna skimrar mot din blick
och jag försöker samla någon tanke
men allt jag fångar in är doften av dig

Plats: när du går från scenen upp mot publiken
år senare - i trappen på väg ner mot tvättstugan
samma kväll, när jag förstår
att du bor en meter från min dörr

och när du kysser mig natten därpå
och vi inte kan sluta även fast dagen gryr
och det går inte att sluta älska dig
och du kommer till mig om natten
frågar "Varför gör jag det här?
Jag har ju en pojkvän?"
och jag kan bara ta emot dig
för om du inte förstår att du har behov
som aldrig någon tillfredsställt
har jag aldrig visat dig mina ögon
som alltid kommer brinna i din närhet
är jag förlorad - från första stund
för årtal sedan - långt innan
du tog min oskuld med en kyss

och vi inte visste hur vi sa varandras namn
och än idag skönjer jag dina färger,
din puls och rytm och röst och skratt
mage, axlar, hals och ögon,
ditt hår och vändningar - passionen
och alla kvinnor kommer ständigt vara
bitar ur en krossad tusenårig mosaik
en tempelbyggnad långsamt raserad
mot en sjunkande horisont i havet
av dina steg som går ifrån och förbi
och dörren som slår igen - när du ser mig

jag minns inte om du någonsin frågade
där din tystnad tog vid önskar jag
att du hade låtit dig själv & mig - få berätta
om allt som var så magiskt

- hur vi närmade oss varandra

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nightngale med Poeter.se id #4750 innehar upphovsrätten